

Vinter, seder och bruk.

På 1800 talet och framåt hade vi helt andra förhållande med vanor och bruk än som vi nu har. Det var mer ofta att snön kom innan jul och blev liggande ibland nästan fram på våren. Vägarna blev igensnöade, och ibland gick det inte att ploga, utan då fick man ge sej av vägen ut på åker eller äng, över grop eller gärdesgård och köra där och man kom fram. Skulle det bli stopp för länge, fick plogfogden kalla ihop för att iväg o kasta snö. Kunde de gå att ploga så budade plogfogden ihop folk med hästar att ploga o skotta. För en sådan fick vara sex o åtta hästar. Den var gjord av tjocka plankor med järnbeslag, så den var mycket tung, så det var hårt arbete för hästarna. Detta var en härlig omväxling för oss barn i byn när snöplogen kom, kararna skrek o hojtade o smällde med piskan, för stannade plogen klämde snön mot plogen så det var tungt att få den igång igen. De kunde ta ända ner till vägytan, så det blev mycket snö kvar på vägen. När det sedan blev tö, så budades mannarna ut med spadar för att "bonnkasta". Några stack loss bitar med spaden o andra kasta loss med skyffel. Det var tungt arbete, men det gick inte fort, kararna hade roligt, di tala om historier och prata om byns händelser, de hade timplön.

Det var andra vägförhållande än nu. Kommer det lite snö nu en natt, så är den borta om morgonen oftast. Men det är ju biltrafiken som fordrar rena vägar så vi får aldrig våra gamla vackra och trevliga slädparti igen. Det gick någon med en lista som de som ville vara med skulle skriva på och det skulle vanskas mat o kaffe så det var riktigt kalas också dans och det skulle vara i en stor länga med stor sal eller i något föreningshus.

Ekipagen var mycket utstyrda, de som ville vara riktigt fina hade skaffat slädnät, ett stickat täcke som hängdes över hästarna och fästes i kanan eller i skärmen frampå släden och täcket var vitt, det böljade så vackert när hästarna sprang, blommor av papper o remsor o band av kulört papper hängde på hästarna och nyputsade seldon och många bjällror som klingade där skaran drog fram, så alla hemmavarande skulle ut och titta på grannliten.

Det kunde nog kanske var en hel mil de körde och var det då kallt så var de nog lite frusna innan de kom fram till resans mål, så det var säkert gott med en kopp kaffe och så en värmande polska. Senare på kvällen så blev det ju mat och lustigheter som räckte fram på natten och det var säkert glada och nöjda människor som körde hem till sitt den natten.